

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับแบบปกติมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับการเรียนรู้แบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาธรรมชาติกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง ของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง ของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง ของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองสามชุก สำนักงานการศึกษาเขตพื้นที่สุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 4 โรงเรียน ที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต โรงเรียนวัดบางขวาง โรงเรียนวัดทุ่งแฝก โรงเรียนวัดนางพิมพ์ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 280 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากจากโรงเรียนจำนวน 4 แห่ง ที่มี 2 ห้องเรียนขึ้นไปได้โรงเรียนวัดบางขวาง มีจำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 60 คน แล้วจับสลากอีกครั้งได้กลุ่มทดลองจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และควบคุมจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ
2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มควบคุมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
4. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. จัดประชุมเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มทดลองเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการเรียนรู้
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน สอนสัปดาห์ละ 2 วันๆ ละ 2 ชั่วโมง ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ
ธรรมชาติ

2.2 กลุ่มควบคุมผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
4. ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบ
สมมติฐาน
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย
6. ตรวจสอบแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ โดย
หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยการจัดการเรียนรู้ภาษา
แบบธรรมชาติก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติหาค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (t- test dependent
sample)
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปกติก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติหาค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (t- test dependent sample)
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างการจัดการเรียนรู้
ภาษาแบบธรรมชาติกับแบบปกติโดยใช้สถิติหาค่าที่แบบกลุ่มอิสระ (t- test independent sample)
4. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระหว่างการจัดการ
เรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับแบบปกติโดยใช้สถิติหาค่าที่ แบบกลุ่มอิสระ (t-test independent
sample)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาไทย เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับแบบปกติ

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญเรื่อง ของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษา
แบบธรรมชาติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญเรื่อง ของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติหลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย เรื่องของดีที่อำเภอด่านช้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับแบบปกติ ซึ่งอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา ซึ่งโฮลดาเวย์ (Holdaway, 1979, p. 46) กล่าวว่าเป็นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมมีความสมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ มีแนวทงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน (shared reading) คือกิจกรรมขั้นการค้นหาและการสำรวจจะให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ขั้นการใช้ประสบการณ์และสื่อสารอย่างอิสระจะให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ แสดงออกทางภาษาอย่างมีความหมายใช้เทคนิคค้นหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติยังเป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นทฤษฎีที่ว่าด้วยธรรมชาติของภาษา (บุษบง ดันติวงศ์, 2536, 143-150) กล่าวคือทฤษฎีว่าด้วยระบบของภาษา ซึ่งเชื่อว่าความหมายเป็นหัวใจของภาษา ส่วนไวยากรณ์และเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบ ทฤษฎีว่าด้วยภาษา ความคิด และสัญลักษณ์สื่อสารทฤษฎีนี้เชื่อว่าภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่สามารถสื่อสารความหมายและถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ หลายรูปแบบ ทฤษฎีว่าด้วยการอ่านเขียนในระบบภาษา ทฤษฎีนี้เชื่อว่าทุกคนต้องสะสมประสบการณ์ทางภาษาไว้เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับใช้ต่อไป ความก้าวหน้าในการใช้ภาษาไม่ว่าด้านใดต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษาหลายด้านทั้ง การฟัง การคาดคะเนและสอดคล้องกับการศึกษาของฉวีวรรณ เนติกาล (2549, บทคัดย่อ) วิจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติต่อความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติก่อนและ

หลังการทดลองมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองสอดคล้องกับ ชีรญา เหยี่ยมจุล (2547, หน้า 54) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ มีประสิทธิภาพ 81.07/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับความน่าจะเป็นเท่ากับ .05 และผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนมีครูคอยกระตุ้นและเสริมแรงตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้นในการฝึกปฏิบัติมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับลมโชย ด้านขุนทด (2544, หน้า 47) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสูงขึ้นแสดงให้เห็นว่าในการเรียนการสอน แบบฝึกทักษะการอ่าน สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและผลจากการวิจัยได้รับการยอมรับแล้วว่าแบบฝึกเป็นสื่อ ที่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่มีความหลากหลาย ได้รับความสนใจ ทำลายความสามารถผู้เรียน ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นอย่างดี และสามารถทราบผลการฝึกทักษะการอ่านได้ด้วยตนเองและสุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544, หน้า 111) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่าน จับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างมี 53 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ ทดลองใช้แบบฝึกและประเมิน ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบฝึก แบบทดสอบ แผนการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.17/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวันของเด็กจากสิ่งที่เป็นธรรมชาติ จากสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงซึ่งโฮลดาเวย์ (Holdaway, 1979, p.46) กล่าวว่าเป็นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมมีความสมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์

มีแนวทางขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน (shared reading) คือกิจกรรมขั้นการค้นหา และการสำรวจจะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ขั้นการใช้ประสบการณ์ และสื่อสารอย่างอิสระจะทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ แสดงออกทางภาษาอย่างมีความหมาย ใช้เทคนิคค้นหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนไม่มุ่งเน้น การเขียน การอ่าน ไวยากรณ์ หรือ ใช้หนังสือแบบเรียนเพียงเล่มเดียวแต่ควรเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ นอกจากนี้ บังอร พานทอง (2541, หน้า 6-9) ได้สรุปการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติว่า เด็กจะเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนและการวางหลักสูตร ครูผู้สอนต้องค้นหา ความสนใจและพื้นความรู้ของผู้เรียนแล้วนำมาเป็นแนวการจัดการเรียนการสอนต่อไป กิจกรรมที่จะรู้จักเด็ก อาจทำได้ด้วยการสัมภาษณ์ ให้เด็กเล่าประสบการณ์ส่วนตัว เขียนประวัติส่วนตัวหรือ สมุดภาพเกี่ยวกับครอบครัว ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กสนใจ ควรอ่านหรือเล่าเรื่องที่นำเสนอใจ ให้เด็กฟังเสมอๆ เลือกเรื่องที่นำเสนอใจ แฝงคติสอนใจหรือมีแบบแผนการใช้ภาษาที่ดี ในระหว่าง เล่าหรืออ่านควรหยุดบางครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ติดตามหรือเพิ่มเติมประสบการณ์ของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เด็กจะตื่นตัวตลอดเวลา การได้รับฟังตัวอย่างภาษาดีๆ เป็นประจำเด็กจะเกิดความเข้าใจและนำไปใช้ในการเรียนรู้หรือช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่าน เด็กควรมีโอกาสอ่านหนังสือทุกวัน โดยเฉพาะวรรณกรรมที่มีคุณค่า บทความที่ดี ตลอดจนสิ่งตีพิมพ์ทุกชนิด เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โปสเตอร์ และหนังสือประเภทต่างๆ หรือรูปภาพสวยๆ ก็จะช่วยได้ดียิ่งสำหรับผู้เริ่มเรียน นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการอ่านของเด็ก ได้แก่ กิจกรรมในครอบครัวโดยบิดา มารดา อ่าน หนังสือให้ลูกฟังบ่อยๆ จะเป็นโอกาสที่บุคคลในครอบครัวได้มีกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับคือ ผู้สอนควร เลือกหาหนังสือที่น่าสนใจอย่างน้อย 5-6 เรื่อง ในแต่ละครั้งที่สอน แต่ละเรื่องควรมีจำนวนเท่ากับสมาชิกในกลุ่มควรเป็นเรื่องที่让孩子สนใจ ระดับความยากควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก จากนั้นแบ่งกลุ่มเด็ก ครูแนะนำหนังสือแต่ละเล่มแล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกหนังสือเรื่องที่พอใจ อ่านเรื่องร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลืออธิบายเพิ่มเติม สำหรับผู้ที่เริ่มอ่าน (เด็กปฐมวัย) ครูจะอ่านพร้อมกับเด็กหรือผู้อ่านที่มีปัญหาทำให้มีกำลังใจและความพยายามมากขึ้น นอกจากนั้นก็ควรเลือกหนังสือที่เหมาะสมไม่ยากจนเกินไปจะทำให้ผู้อื่นมีกำลังใจ และสามารถอ่านตามเพื่อนอื่นๆ ได้เช่นกัน การอ่านจะใช้ช่วงเวลาประมาณวันละ 5-10 นาทีให้เด็กและครูผู้สอนหาสิ่งซึ่งตนสนใจนำมาอ่านในช่วงเวลานี้ ครูผู้สอนอาจเตรียมบทความสั้นๆ สำนองไวบ้าง เพื่อใช้ในกรณีที่เด็กบางคนไม่เตรียมมาในบางครั้ง อาจเรียกเด็กคนใดคนหนึ่งหรืออาสาสมัครขึ้นมาเพื่อเล่าเรื่องที่อ่าน แล้วให้โอกาสทุกคนซักถาม หรือเพิ่มเติมรายละเอียดหากตนมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ให้เด็กได้มีโอกาเขียนมากที่สุด โดยอาจจะเริ่มจากการเขียนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือสิ่งที่เด็กมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว ซึ่งเรียกว่าการเขียนตามสภาพจริง (authentic writing) แล้วจึงเริ่มยากขึ้นในรูปแบบการเขียนแบบอื่นๆ เช่น อาจให้ทำกิจกรรมประจำด้วยการเขียนบันทึกประจำวัน (journal) เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ

ของตนเองภายในโรงเรียน หรือเหตุการณ์ที่พบในแต่ละวัน อาจมีการจัดที่สำหรับเขียนบันทึกประจำวัน (journal) ระหว่างครูและเด็กไว้ที่มุมหนึ่งของห้องเรียนก็ได้ ซึ่งจะเป็นแหล่งที่สื่อสารระหว่างครูและผู้เรียนได้อีกรูปแบบหนึ่ง อาจมีกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการเฝ้าดูพัฒนาการของเด็ก ซึ่งสามารถทำได้ทั้งเด็กเล็กและเด็กโต ดูว่าแต่ละคนมีจุดบกพร่องอย่างไร ครูผู้สอนจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นและตรงจุด ผู้ที่เป็น การสอนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (whole language) มุ่งเน้นให้เด็กร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับการสอนแบบร่วมมือ (co-operative teaching) เป็นการฝึกให้เด็กได้รู้จักการร่วมมือกันทำงาน แต่ละคนรู้จักหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์สูงสุด และประการสำคัญเด็กอายุรุ่นเดียวกันบางครั้งสามารถสื่อสารกันเองได้ดีกว่าการสื่อสารกับครูผู้สอน ซึ่งก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระของครูได้ระดับหนึ่ง แต่ครูที่ดีควรมีวิธีการในการตรวจสอบเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีวรรณ เนติกาล (2549, บทคัดย่อ) วิจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติต่อความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติก่อนและหลังการทดลองมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง เฟนนาศี (Fennacy, 1988, p.132) วิจัยพบว่า ผู้เรียนในห้องเรียนที่สอนภาษาแบบธรรมชาติมีความรู้การอ่านเขียนเพิ่มขึ้น เต็มใจที่จะเขียนและปรับปรุงการเขียนด้วยตนเองโดยไม่ต้องให้ผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือ นอกจากนี้ไรนส์, และแคนดี้ (Raines, & Candy, 1990, p.224) ได้วิจัยศึกษาเด็กที่มาจากบ้านที่แวดล้อมด้วยหนังสือและมีประสบการณ์พ่อแม่อ่านหนังสือให้เด็กฟัง ซึ่งเด็กเหล่านี้จะสามารถอ่านหนังสือออกก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการอ่านออกได้เองโดยธรรมชาติ

4. นักเรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความเป็นมิตร ทำให้สนุกสนาน สอดคล้องกับกัญจนา ทองสิงห์ (2540, หน้า 39) กล่าวถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงเจตคติอย่างเป็นทางการว่า เป็นวิธีการที่อาศัยพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้และเชื่อว่ามนุษย์เป็นบุคคลที่มีเหตุผล สามารถคิด สามารถถูกกระตุ้นเพื่อให้เกิดภาวะรับการชักจูงให้สนใจข่าวสารต่าง ๆ สามารถเรียนรู้เนื้อหาข่าวสารและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติได้ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเป็นแบบวิธีการที่เป็นทางการ มีการสื่อความหมายที่เป็นทางการและมีรูปแบบมีการวางแผนอย่างรอบคอบ และพัชรา พรหมณี (2549, หน้า 96) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ มีประสิทธิภาพ 81.14/81.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ชอบมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการนำการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่มอาจมีการเพิ่มหรือลดตามความเหมาะสม

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ อาจมีการปรับลดหรือขยายเวลาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการยืดหยุ่นตามสถานการณ์ความพร้อมของเด็กตามความเหมาะสม

1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทยควรให้ความสนใจและนำเอาการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพราะวิธีการสอนแบบนี้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น

1.4 การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นจึงควรนำการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติไปใช้กับนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆ และวิชาอื่นต่อไป

1.5 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นไปในลักษณะที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน จึงควรนำการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ไปใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

1.6 การให้นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มย่อยครูควรเน้นให้นักเรียนตระหนักในหน้าที่และบทบาทของตนเอง ในขณะที่ทำงาน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มด้วยความจริงใจ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา การนำการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนเทคนิคอื่นเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย

2.2 ควรทำการวิจัยในลักษณะการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติซ้ำอีกครั้งเมื่อเวลาผ่านไปเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ทันสมัย

2.3 ควรทำการวิจัยในลักษณะการนำการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระอื่นในระดับช่วงชั้นเดียวกัน หรือต่างช่วงชั้น

2.4 ควรมีการศึกษาผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยระหว่างการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจ ความคงทน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีวินัยในตนเอง

2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อวิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ เช่น ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านบรรยากาศ